

מגילת אסתר

א: א ויהי, בימי אוזשורוש; הוא אוזשורוש, המלך מהדו ועד-
כוש--שבוע ועשרים ומאה, מדינה. א: ב בימים, ההם--
כעבדת המלך אוזשורוש, על כסא מלכותו, אשר, בשושן
הבירה. א: ג בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-ערי
ועבדיו: וזיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--
לפניו. א: ד בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר,
תפארת גדולתו; ימים ימים רבים, שמונים
ומאת יום. א: ה ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל-
העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--
שבועת ימים: בוצר, גזת ביתן המלך. א: ו זור כרפס
ותכלת, אוזו בובלי-בוץ וארגמן, על-גלילי כסף, ועמודי
עש; מטות זהב וכסף, על רצפת בהט-ושע--ודר
וסוזרת. א: ז והעקות בכלי זהב, וכלים מפלים עונים; ויין
מלכות רב, ביד המלך. א: ח והשתיה כדת, אין אנס: כי-כן
יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-
ואיש. {ס}

א: יג ויאמר המלך, לנזכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר
המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין. א: יד והקרב אליו, כרשנא
עוטר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא: ממוכן--שבועת שרי
פרס ומדי, ראי פני המלך, הישבים ראשונה,
במלכות. א: טו כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתי--על אשר
לא-עשתה, את-מאמר המלך אוזשורוש, ביד, הסריסים. {ס}

א: טז ויאמר ממוכן (ממוכן), לפני המלך והערים, לא על-
המלך לבדו, עתה ושתי המלכה: כי על-כל-הערים,
ועל-כל-העמים, אשר, בכל-מדינות המלך
אוזשורוש. א: יז כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים,
להבנות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אוזשורוש אמר
להביא את-ושתי המלכה לפניו--ולא-באה. א: יח והיום
הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שבעו את-דבר
המלכה, לכל, שרי המלך; וכדי, בזיון וקצף. א: יט אם-על-
המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב בדת פרס-
ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושתי,
לפני המלך אוזשורוש, ומלכותה יתן המלך,

לרעותה הטובה מונה. א: כ ונשבע פתגם המלך אשר-
יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא; וכל-
הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול, ועד-

א: ט גם ושתי המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות,
אשר, למלך אוזשורוש. א: י ביום, השביעי, כטוב לב-המלך,
בין--אמר למדומן בזהא וזרבנא בגתא ואבגתא: זתר
וכרפס, שבועת הסריסים, המשרתים את-פני המלך
אוזשורוש. א: יא להביא את-ושתי המלכה, לפני המלך--
בכתר מלכות: להראות העמים והערים את-יפיה, כי-טובת
מראה היא. א: יב ותמאן המלכה ושתי, לבוא בדבר המלך,

מגילת אסתר

קטן. א: כא ויטב, הדבר, בעיני המלך, והערים; ויעש המלך, כדבר ממוכן. א: כב וישלחו ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם כלשונם: להיות כל-איש עיר בביתו, ומדבר כלשון עמו. {ס}

ב: א אוזר, הדברים האלה, כשר, וזמנת המלך אושורוש--זכר את-ושתי ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר עליה. ב: ב ויאמרו נערי-המלך, משרתיו: יבקשו למלך נערות בתולות, טובות מראה. ב: ג ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סריס המלך עמר הנשים; ונתן, תמרקהן. ב: ד והנערה, אשר תיטב בעיני המלך--תמלך, תזות ושתי; ויטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן. {ס}

ב: ה איש יהודי, היתה בשושן הבירה; וישבו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני. ב: ו אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל. ב: ז ויהי אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דוד--כי אין לה, אב ואם; והנערה יפת-תאר, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקוחה מרדכי לו לבת. ב: ח ויהי, בהשבע

דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי; ותלקח אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי עמר הנשים. ב: ט ותיטב הנערה בעיניו, ותשא וסד לפניו, ויבהל את-תמרקה ואת-מנותה לתת לה, ואת עבד הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך; ויענה ואת-נערותיה לטוב, בית הנשים. ב: י לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-תגיד. ב: יא ובכל-יום ויום--מרדכי מתהלך, לפני וזצר בית-הנשים: לרעת את-שלוש אסתר, ומה-יעשה בה. ב: יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל-המלך אושורוש, מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר וחדש--כי כן ימלאו, ימי מרקהן: עשה וחדשים, בשמן המור, ושמה וחדשים בשמים, ובתמרקה הנשים. ב: יג ובזה, הנערה באה אל-המלך--את כל-אשר תאמר ינתן לה, לבוא עמה, מבית הנשים, עד-בית המלך. ב: יד בערב היא באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשעז סריס המלך, עמר הפילגשים: לא-תבוא עוד אל-המלך, כי אם-וופץ בה המלך ונקראה בשם. ב: טו ובהגיע תר-אסתר בת-אבינויל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך, לא בקשה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סריס-המלך, עמר הנשים; ותהי אסתר נעמת וזן, בעיני כל-ראיה. ב: טז ותלקח אסתר אל-המלך אושורוש, אל-בית

מוגילת אסתר

לָהֶם, אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי. ג:ה וַיֵּרָא הֶבְרֹן--כִּי-אֵין מִרְדָּכִי, כֹּרֵעַ
וּבְשִׁיתוֹנוֹתָ לֹו; וַיִּמְלֹא הֶבְרֹן, וְזַמְּהָ. ג:ו וַיָּבֹא בְּעֵינָיו, לְשָׁלוֹן יָד
בְּמִרְדָּכִי לְבָדּוֹ--כִּי-הִגִּידוּ לֹו, אֶת-עַם מִרְדָּכִי; וַיִּבְקֶשׁ הֶבְרֹן,
לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת אֲוֹשְׁרוֹשׁ--
עִם מִרְדָּכִי. ג:ז בּוֹדֵד הָרָאשׁוֹן, הוּא-וּדָדֵי זִיסָן, בְּשִׁנֹּת
עֲתִים עֲשָׂרָה, לְמֶלֶךְ אֲוֹשְׁרוֹשׁ: הַפִּיל פֹּה הוּא הַגּוֹרֵל לַפָּנִי
הֶבְרֹן, מִיּוֹם לַיּוֹם וּבּוֹדֵדֵי לְוֹדֵדֵי עֲנִים-עֲשָׂר--הוּא-וּדָדֵי
אֲדָר. {ס}

ג:ח וַיֹּאמֶר הֶבְרֹן, לְמֶלֶךְ אֲוֹשְׁרוֹשׁ--יִשְׁעוּ עִם-אֲוֹד מִפְּזָר
וּמִפְרָד בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מִדְּיָנוֹת מְלָכוֹתָ; וְדָתֵיהֶם שְׁנוֹת
מִכָּל-עַם, וְאֶת-דָּתֵי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים, וְלְמֶלֶךְ אֵין-עֲוֹהָ,
לְהַזְנוֹתָם. ג:ט אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, יִכְתֹּב לְאַבְדָּם; וְעֲשִׂיתָ
אֲלֵפִים כֶּסֶף-כֶּסֶף, אֲשֶׁקּוֹל עַל-יָדֵי עַשִׂי הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא,
אֶל-גִּזְזֵי הַמֶּלֶךְ. ג:י וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, מֵעַל יָדּוֹ; וַיִּתְּנָהּ,
לְהֶבְרֹן בֶּן-הַמִּדְּתָא הָאֲגָגִי--צָרַר הַיְּהוּדִים. ג:יא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְהֶבְרֹן, הַכֶּסֶף זָתוֹן לָךְ; וְהָעַם, לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב
בְּעֵינֶיךָ. ג:יב וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בּוֹדֵדֵי הָרָאשׁוֹן, בְּשָׁלוּשָׁה
עֲשָׂר יוֹם בּוֹ, וַיִּכְתֹּב בְּכָל-אֲשֶׁר-צִוָּה הֶבְרֹן אֶל אֲוֹשְׁדֶרְפָּנִי-
הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפְּחוֹזוֹת אֲשֶׁר עַל-מִדְּיָנָה וּבְמִדְּיָנָה וְאֶל-עָרֵי עַם
וְעַם, מִדְּיָנָה וּבְמִדְּיָנָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּלִישׁוֹנוֹ: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֲוֹשְׁרוֹשׁ זָכְתָּב, וְזוֹתָם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ. ג:יג וַנִּשְׁלֹוּ סִפְרֵים
בְּיַד הָרָצִים, אֶל-כָּל-מִדְּיָנוֹת הַמֶּלֶךְ--לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּ וּלְאַבֵּד
אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד,

מְלָכוֹתָ, בּוֹדֵדֵי הָעֲשִׂירִי, הוּא-וּדָדֵי טַבַּת--בְּשִׁנֹּת-עֲשָׂבַע,
לְמְלָכוֹתָ. ב:יז וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנָּשִׁים,
וַתֵּשֶׂא-וָזֶן וּזְסִיד לַפָּנִי מִכָּל-הַבְּתוּלוֹת; וַיֵּשֶׁם כֶּתֶר-מְלָכוֹת
בְּרָאשָׁה, וַיִּמְלִיכָהּ תְּנוּת וְשִׁתִּי. ב:יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָדוֹל,
לְכָל-עָרָיו וְעַבְדָּיו--אֶת, מִשְׁתֶּה אֶסְתֵּר; וְהַנְּנוּחַ לְמִדְּיָנוֹת עֲשָׂה,
וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כִּיד הַמֶּלֶךְ. ב:יט וּבְהַקְבִּץ בְּתוּלוֹת, עֲנִיתָ;
וּבְמִרְדָּכִי, יָשָׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ. ב:כ אֵין אֶסְתֵּר, מַגֵּדַת מוֹלַדְתָּהּ
וְאֶת-עַמָּהּ, כְּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ, מִרְדָּכִי; וְאֶת-מֵאֵמֶר מִרְדָּכִי
אֶסְתֵּר עָשָׂה, כְּאֲשֶׁר הִצִּיתָ בְּאִמְנָה אֶתוֹ. {ס}

ב:כא בַּיָּמִים הָהֵם, וּבְמִרְדָּכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ; קָצָף בִּגְתָן
וְתָרַע עֲנִי-סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף, וַיִּבְקֶשׁוּ לְשָׁלוֹן יָד,
בְּמֶלֶךְ אֲוֹשְׁרוֹשׁ. ב:כב וַיּוֹדֵעַ הַדָּבָר לְמִרְדָּכִי, וַיֵּגֵד לְאֶסְתֵּר
הַמְּלָכָה; וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ, בְּשֵׁם
מִרְדָּכִי. ב:כג וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא, וַיִּתְּלוּ עֲנִיתָם עַל-עֵץ;
וַיִּכְתֹּב, בְּסִפְרֵי דְבָרֵי הַיָּמִים--לַפָּנִי הַמֶּלֶךְ. {ס}

ג:א אֲוֹר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, גָּדַל הַמֶּלֶךְ אֲוֹשְׁרוֹשׁ אֶת-הֶבְרֹן בֶּן-
הַמִּדְּתָא הָאֲגָגִי--וַיִּנְשְׂאָהוּ; וַיֵּשֶׁם, אֶת-כֶּסָּאוֹ, מֵעַל, כָּל-
הָעָרִים אֲשֶׁר אֶתוֹ. ג:ב וְכָל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ, כֹּרֵעִים וּבְשִׁיתוֹנוֹתָם לְהֶבְרֹן--כִּי-כֵן, צִוָּה-לֹו הַמֶּלֶךְ;
וּבְמִרְדָּכִי--לֹא יִכְרַע, וְלֹא יִשְׁתַּוְּנוֹתָהּ. ג:ג וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ,
אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ--לְמִרְדָּכִי: מַדּוּעַ אֲתָה עוֹבֵר, אֶת מִצְוֹת
הַמֶּלֶךְ. ג:ד וַיְהִי, בְּאִמְרָם (כְּאִמְרָם) אֵלָיו יוֹם וָיוֹם, וְלֹא עָמַעַ,
אֵלֶיהֶם; וַיִּגִּידוּ לְהֶבְרֹן, לְרָאוֹת הַיַּעֲמִידוּ דְבָרֵי מִרְדָּכִי--כִּי-הִגִּיד

מוגילת אסתר

בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-וחדש אדר; ושכלכם, לבו. ג:יד פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים--להיות עתדים, ליום הזה. ג:טו הרצים יצאו דוופים, בדבר המלך, והדת נתנה, בשושן הבירה; והמלך והמן ישובו לשותות, והעיר שושן נבוכה. (ס)

ד:א ומרדכי, ידע את-כל-אשר נעשה, ויקרע מרדכי את-בגדיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, וינעק ונקעה גדולה ומרה. ד:ב ויבוא, עד לפני שער-המלך: כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק. ד:ג ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספד; שק ואפר, יצע לרבים. ד:ד ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסה, ויגידו לה, ותתן לכול המלכה, מאד; ותשלוו בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל. ד:ה ותקרא אסתר להתק משריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מה-זה, ועל-מה-זה. ד:ו ויצא התק, אל-מרדכי--אל-רוזב העיר, אשר לפני שער-המלך. ד:ז ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשקול על-גגזי המלך ביהודיים (ביהודים)--לאבדם.

ד:ח ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתוונן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. ד:ט ויבוא, להתק; ויגד לאסתר, את דברי

מרדכי. ד:י ותאמר אסתר להתק, ותצוהו אל-מרדכי. ד:יא כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אל-הוצר הפנימית אשר לא-יקרא אותה דתו להמית, לבד מאשר ישיט-לו המלך את-שרביט הזהב, וזיה; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלושים יום. ד:יב ויגידו למרדכי, את דברי אסתר. ד:יג ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשך, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. ד:יד כי אם-הנורש תורישני, בעת הזאת--רווז והצלה יעמוד ליהודים במקום אזור, ואת ובית-אביך תאבדו; ובי יודע--אם-לעת כזאת, הצעת למלכות. ד:טו ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. ד:טז כך פגס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--גם-אני ונערתי, אצום כן; ובכן אבוא אל-המלך, אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי, אבדתי. ד:יז ויעבר, מרדכי; ויעש, ככל אשר-צוהה עליו אסתר.

ה:א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמוד בוצר בית-המלך הפנימית, נכח בית המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכח, פתח הבית. ה:ב ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בוצר--נשאה וזן, בעיניו; ויושט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט. ה:ג ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה; ומה-בקשתך עד-ווצי המלכות, ונתן לך. ה:ד ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--

מוגילת אסתר

יבוא המלך והמון היום, אל-המשתה אשר-עשיתי לו. ה:ה ויאמר המלך--מהרו את-המון, לעשות את-דבר אסתר; ויבא המלך והמון, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר. ה:ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היין, מה-שאלתך ונתן לך; ומה-בקשתך עד-ווצי המלכות, ותעשי. ה:ז ותען אסתר, ותאמר: שאלתי, ובקשתי. ה:ח אם-מצאתי וזן בעיני המלך, ואם-על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות את-בקשתי--יבוא המלך והמון, אל-המשתה אשר אעשה להם, ומוזר אעשה, כדבר המלך. ה:ט ויצא המון ביום ההוא, שמונו וטוב לב; וכראות המון את-מרדכי בשער המלך, ולא-קם ולא-זע מפניו--וימלא המון על-מרדכי, וזמה. ה:י ויתאפק המון, ויבוא אל-ביתו; וישלחו ויבא את-אהביו, ואת-זרעו אשתו. ה:יא ויספר להם המון את-כבוד עשרו, ורב בניו; ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו, על-הערים ועבדי המלך. ה:יב ויאמר, המון--אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה, כי אם-אותי; וגם-למוזר אני קרוא-לה, עם-המלך. ה:יג וכל-זה, איננו שוה לי: בכל-עת, אשר אני ראה את-מרדכי היהודי--יושב, בשער המלך. ה:יד ותאמר לו זרע אשתו וכל-אהביו, יעשו-עין גבה וזמשים אמה, ובבקר אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המשתה שמונו; ויטב הדבר לפני המון, ויעש העין. {ס}

ו:א בלילה ההוא, נדרה שנת המלך; ויאמר, להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים, ויהיו נקראים, לפני המלך. ו:ב וימצא כתוב, אשר הגיד מרדכי על-בגתא ותרגו שני סריסי המלך--משומרי, הסף: אשר בקשו לשלוח יד, במלך אושורוש. ו:ג ויאמר המלך--מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו זערי המלך, משותיו, לא-נעשה עמו, דבר. ו:ד ויאמר המלך, מי בוזר; והמון בא, לזרז בית-המלך הוויצונה, לאמר למלך, לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו. ו:ה ויאמרו זערי המלך, אליו--הנה המון, עמד בוזר; ויאמר המלך, יבוא. ו:ו ויבוא המון, ויאמר לו המלך, מה-לעשות באיש אשר המלך וזפץ ביקרו; ויאמר המון, בלבד, לבי וזפץ המלך לעשות יקר, יותר מפני. ו:ז ויאמר המון, אל-המלך: איש, אשר המלך וזפץ ביקרו. ו:ח יביאו לבוש מלכות, אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו המלך, ואשר נתן פת מלכות, בראשו. ו:ט ונתן הלבוש והסוס, על-יד-איש משרי המלך הפרתמים, והלבשו את-האיש, אשר המלך וזפץ ביקרו; והרביבו על-הסוס, ברוזב העיר, וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך וזפץ ביקרו. ו:י ויאמר המלך להמון, מהר קוץ את-הלבוש ואת-הסוס באשר דברת, ועשה-כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך: אל-תפל דבר, מכל אשר דברת. ו:יא ויקוץ המון את-הלבוש ואת-הסוס, וילבשו

מוגילת אסתר

המִטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, הֲגַם לִכְבוֹשׁ אֶת-
הַמַּלְכָּה עִמִּי בַּבַּיִת; הֲדַבֵּר, לְצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ, וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ,
וְזָפוּ. ז:ט וַיֹּאמֶר וְזָרְבוּנָה אֲוֹד מִן-הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, גַּם
הִנֵּה-הָעֵץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְמַרְדֵּכִי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עָלָי-
הַמֶּלֶךְ עֲמֹד בַּבַּיִת הַמֶּלֶךְ--גָּבִה, וְזִמְשִׁים אֲמָה; וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ,
תִּלְהֹו עָלָיו. ז:י וַיִּתְּלוּ, אֶת-הַמֶּלֶךְ, עַל-הָעֵץ, אֲשֶׁר-הִכִּין
לְמַרְדֵּכִי; וְזִמְתָּ הַמֶּלֶךְ, שְׂכָכָה. {ס}

ח:א בַּיּוֹם הַהוּא, נָתַן הַמֶּלֶךְ אוֹזְעוּרוֹשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, אֶת-
בֵּית הַמֶּלֶךְ, צָרַר הַיְּהוּדִים (הַיְּהוּדִים); וּמַרְדֵּכִי, בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ-
כִּי-הִגִּידָה אֶסְתֵּר, מַה הוּא-לָהּ. ח:ב וַיִּסֵּר הַמֶּלֶךְ אֶת-
טַבַּעְתּוֹ, אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִהֶמְכָּן, וַיִּתְּנָהּ, לְמַרְדֵּכִי; וַתַּעֲשֶׂם אֶסְתֵּר
אֶת-מַרְדֵּכִי, עַל-בֵּית הַמֶּלֶךְ. {ס}

ח:ג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר, וַתַּדְבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַתַּפְּל, לִפְנֵי רַגְלָיו; וַתִּבָּרַךְ
וַתִּתְוַנֵּן-לוֹ, לְהַעֲבִיר אֶת-רַעַת הַמֶּלֶךְ הָאֲגָגִי, וְאֵת מוֹזְעֵבֶתוֹ,
אֲשֶׁר וָשֶׁב עַל-הַיְּהוּדִים. ח:ד וַיִּשְׁטַח הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר, אֶת
עַרְבֹט הָיָדָיו; וַתִּקָּם אֶסְתֵּר, וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. ח:ה וַתֹּאמֶר
אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מִצָּאִתִּי וְזָן לִפְנָיו, וְכֹשֶׁר הֲדַבֵּר לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ, וְטוֹבָה אֲנִי, בְּעֵינָיו--יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת-הַסָּפָרִים,
מוֹזְעֵבֶת הַמֶּלֶךְ בֶּן-הַמִּדְרָא הָאֲגָגִי, אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדָּר אֶת-
הַיְּהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ. ח:ו כִּי אִיכָכָה אוֹכֵל,

אֶת-מַרְדֵּכִי; וַיִּרְכִּיבֶהוּ, בְּרוֹזֹב הָעִיר, וַיִּקְרָא לִפְנָיו, כָּכָה יַעֲשֶׂה
לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ וָפֶץ בִּיקָרוֹ. ו:יב וַיִּשָּׁב מַרְדֵּכִי, אֶל-שִׁיעָר
הַמֶּלֶךְ; וְהַמֶּלֶךְ נִדְוָח אֶל-בֵּיתוֹ, אֲבֵל וְזָפוּי רֹאשׁוֹ. ו:יג וַיִּסְפֹּר הַמֶּלֶךְ
לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ, וּלְכָל-אֹהֲבָיו, אֵת, כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ; וַיֹּאמְרוּ לוֹ
וְזָכְמוּ וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתּוֹ, אִם מוֹרַע הַיְּהוּדִים מַרְדֵּכִי אֲשֶׁר הוֹלֹכֹת
לְנָפֹל לִפְנָיו לֹא-תוֹכֵל לוֹ--כִּי-נָפֹל תִּפּוֹל, לִפְנָיו. ו:יד עוֹדָם
מִדְּבָרִים עִמּוֹ, וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ; וַיִּבְהֹלוּ לְהַבִּיא אֶת-הַמֶּלֶךְ,
אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר.

ז:א וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ, לְשִׁתּוֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה. ז:ב וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי, בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן--מַה-שְּׂאֵלְתָךְ
אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וַתִּנָּתֶן לָךְ; וּמַה-בְּקִשְׁתָּךְ עַד-וְצִי הַמַּלְכוּת,
וַתַּעֲשֵׂ. ז:ג וַתֵּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וַתֹּאמֶר--אִם-מִצָּאִתִּי וְזָן
בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב: תִּנָּתֶן-לִי נִפְשִׁי בְּשִׂאֲלֹתִי,
וְעִמִּי בְּבִקְשֹׁתִי. ז:ד כִּי נִמְכָּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי, לְהַשְׁמִיד לְהָרוֹג
וּלְאַבֵּד; וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלַעֲפוֹזוֹת נִמְכָּרְנוּ, הַיּוֹרְשֵׁתִי--כִּי אֵין
הַצָּר שׁוּהָ, בְּזֹק הַמֶּלֶךְ. {ס}

ז:ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אוֹזְעוּרוֹשׁ, וַיֹּאמֶר לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה: מִי הוּא
זֶה וְאִי-זֶה הוּא אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן. ז:ו וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר--אִישׁ צָר וְאֹיֵב, הַמֶּלֶךְ הָרַע הַזֶּה; וְהַמֶּלֶךְ נִבְעֵת, מִלִּפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה. ז:ז וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּזִמְתּוֹ, מִבְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן, אֶל-
גִּלְגָּת, הַבַּיִת; וְהַמֶּלֶךְ עֲמֹד, לְבַקֵּשׁ עַל-נִפְשׁוֹ מֵאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה--
כִּי רָאָהּ, כִּי-כִלְתָּהּ אֵלָיו הָרַעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ. ז:ח וְהַמֶּלֶךְ
שָׁב מִגִּלְגָּת הַבַּיִת; אֶל-בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן, וְהַמֶּלֶךְ נָפֹל עַל-

מוגילת אסתר

הָרָכָשׁ, הָאוֹשֶׁתֶרְנַיִם, יָצְאוּ מִבְּהֵלִים וּדְחוּפוֹתִים, בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ;
וְהָדָת נִתְּנָה, בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה. {ס}

ח:טו **וּמֶרְדֵּכִי יָצָא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ, בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת
תְּכֵלֶת וְזוּזָר, וְעִטָּרַת זָהָב גְּדוּלָּה, וְתִכְרִיף בּוּץ
וְאַרְגָּמָן; וְהָעִיר שׁוֹשָׁן, צָהֳלָה וְשִׁמּוּזָה.**

ח:טז **לַיהוּדִים, הָיְתָה אוֹרָה וְשִׁמּוּזָה, וְשִׁשָּׁן,
וּיָקָר.** ח:יז וּבְכָל-מִדְיָנָה וּמְדִינָה וּבְכָל-עִיר וָעִיר, מְקוֹם
אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִזְגִּיעַ, שִׁמּוּזָה וְשִׁשָּׁן לַיהוּדִים, מִשְׁתָּה
וְיוֹם טוֹב; וְרַבִּים מֵעַמִּי הָאָרֶץ, מִתְּהַדְּדִים--כִּי-נָפַל פִּזְזֹד-
הַיהוּדִים, עֲלֵיהֶם.

ט:א וּבְשָׁנִים עָשָׂר וָדָע הָיָה-וָדָע הָאֵדָר, בְּשָׁלוּשָׁה עָשָׂר יוֹם
בּוֹ, אֲשֶׁר הִגִּיעַ דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ, לְהַעֲשׂוֹת: בַּיּוֹם, אֲשֶׁר עָבְרוּ
אִיבֵי הַיהוּדִים לְשַׁלּוֹט בָּהֶם, וְנִהְפֹּךְ
הוּא, אֲשֶׁר יִשְׁלָטוּ הַיהוּדִים הַמָּה בְּעֶשְׂרֵיהֶם. ט:ב נִקְהָלוּ
הַיהוּדִים בְּעָרֵיהֶם, בְּכָל-מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אֲוֹשְׁרוּשׁ, לְשַׁלּוֹץ יָד,
בְּמִבְקָשֵׁי רַעְתָּם; וְאִישׁ לֹא-עָמַד לִפְנֵיהֶם, כִּי-נָפַל פִּזְזֹדָם עַל-
כָּל-הָעַמִּים. ט:ג וְכָל-עָרֵי הַמִּדְיָנוֹת וְהָאוֹשֶׁתֶרְפָּנִים וְהַפּוּזוֹת,
וְעַשֵׂי הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ--מִנְשָׂאִים, אֶת-הַיהוּדִים: כִּי-
נָפַל פִּזְזֹד-מֶרְדֵּכִי, עֲלֵיהֶם. ט:ד כִּי-גְדוֹל מֶרְדֵּכִי בְּבֵית
הַמֶּלֶךְ, וְשָׁמְעוּ הוֹלֵךְ בְּכָל-הַמִּדְיָנוֹת: כִּי-הָאִישׁ מֶרְדֵּכִי, הוֹלֵךְ
וְגָדוֹל. ט:ה וַיָּכּוּ הַיהוּדִים בְּכָל-אִיבֵיהֶם, מִכַּת-וָזָרֵב וְהָרָג

וְרֹאשֵׁי, בְּרָעָה, אֲשֶׁר-יָמָצָא אֶת-עַמִּי; וְאִיכָכָה אוֹכַל וְרֹאשֵׁי,
בְּאַבְדֹן מוֹלֶדֶתִי. {ס}

ח:ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲוֹשְׁרוּשׁ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וּלְמֶרְדֵּכִי
הַיהוּדִי: הִנֵּה בֵּית-הַמֶּלֶךְ נִתְּנִי לְאַסְתֵּר, וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל-הָעֵץ--
עַל אֲשֶׁר-שָׁלוּז יָדוֹ, בַּיהוּדִים (בַּיהוּדִים). ח:ח וְאַתֶּם כְּתַבּוּ
עַל-הַיהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וְזִוְתָמוּ, בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ: כִּי-כְתַב אֲשֶׁר-נִכְתַּב בְּשֵׁם-הַמֶּלֶךְ, וְזִוְתָמוּ בְּטַבַּעַת
הַמֶּלֶךְ--אֵין לְהַשִּׁיב. ח:ט וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי-הַמֶּלֶךְ בַּעֲת-הַהִיא
בְּוֹדָע הַעֲלִישֵׁי הוּא-וָדָע סִינָן, בְּשָׁלוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ, וַיִּכְתַּב
כָּל-אֲשֶׁר-צִוָּה מֶרְדֵּכִי אֶל-הַיהוּדִים וְאֶל הָאוֹשֶׁתֶרְפָּנִים-
וְהַפּוּזוֹת וְעָרֵי הַמִּדְיָנוֹת אֲשֶׁר מֵהָדוּ וְעַד-כּוּשׁ עָבַע וְעֶשְׂרִים
וּמֵאָה מִדְיָנָה, מִדְיָנָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כְּלִשְׁנָו; וְאֶל-
הַיהוּדִים--כְּכַתְּבָם, וְכְלִשְׁוֹנָם. ח:י וַיִּכְתַּב, בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֲוֹשְׁרוּשׁ, וְזִוְתָמוּ, בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ; וַיִּשְׁלָחוּ סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים
בְּסוּסִים רַכְבִּי הָרָכָשׁ, הָאוֹשֶׁתֶרְנַיִם--בְּנֵי
הָרַמְכִים. ח:יא אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-עִיר-
וָעִיר, לְהַקְהֵל וְלַעֲמֹד עַל-נִפְשָׁם--לְהַשְׁמִיד וְלְהַרְגֵּם וּלְאַבֵּד
אֶת-כָּל-וָזִיל עִם וּמְדִינָה הָצָרִים אֲתָם, טָף וְנָשִׁים; וַיִּשְׁלָלֵם,
לְבוֹז. ח:יב בַּיּוֹם אַחֲדָה, בְּכָל-מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אֲוֹשְׁרוּשׁ--
בְּשָׁלוּשָׁה עָשָׂר לְוָדָע עֶשְׂרִים-עָשָׂר, הוּא-וָדָע
אֲדָר. ח:יג פִּתְשָׁעָן הַכְּתַב, לְהַנָּתֵן דָּת בְּכָל-מִדְיָנָה וּמְדִינָה,
גָּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים; וְלַהֲיוֹת הַיהוּדִים (הַיהוּדִים) עֲתוּדִים
(עֲתִידִים) לַיּוֹם הַזֶּה, לְהַנָּקָם מֵאִיבֵיהֶם. ח:יד הָרָצִים רַכְבִּי

מוגילת אסתר

וְאֵלֶּיךָ וְיָנִיחַ לְךָ, וּמִה־בְּקִשְׁתְּךָ עוֹד וְתַעֲשֶׂה. ט: יג וְתֹאמַר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יָנִיחַ לָּם-מִוֹד לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן, לַעֲשׂוֹת כִּדְּת הַיּוֹם; וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ, יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ. ט: יד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַהֲעֲשׂוֹת כֵּן, וְתִנָּחַן דָּת בְּשׁוֹשָׁן; וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ, תָּלוּ. ט: טו וַיִּקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים (וְהַיְּהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן, גַּם בַּיּוֹם אֲרַבְּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, וַיִּהְרֹגוּ בְּשׁוֹשָׁן, עוֹלֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ; וּבַבֹּהֶ--לֹא שָׁלוּחַ, אֶת-יָדָם. ט: טז וַיֵּאָר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וַעֲמָד עַל-נִפְעָם, וְנוֹזַח מֵאִי־בִיָּהֶם, וְהָרוֹג בְּשִׁנְאֵיהֶם, וְזִמְשָׁה וְשִׁבְעִים אֲלֶיהָ; וּבַבֹּהֶ--לֹא שָׁלוּחַ, אֶת-יָדָם. ט: יז בַּיּוֹם-שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר, לְחֹדֶשׁ אֲדָר; וְנוֹזַח, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשָׂה אֹתוֹ, יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמּוּזָה. ט: יח וְהַיְּהוּדִים (וְהַיְּהוּדִים) אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן, נִקְהָלוּ בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר בּוֹ, וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר, בּוֹ; וְנוֹזַח, בְּזִמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ, וַעֲשָׂה אֹתוֹ, יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמּוּזָה. ט: יט עַל-כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרוּזִים (הַפְּרוּזִים), הַיִּשְׁבִּים בְּעָרֵי הַפְּרוּזוֹת--עֲשִׂים אֵת יוֹם אֲרַבְּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, שִׁמּוּזָה וּמִשְׁתֵּה וְיוֹם טוֹב; וּמִשְׁלֹחַ מִנּוֹת, אִישׁ לְרֵעֵהוּ. ט: כ וַיִּכְתֹּב מְרַדְכִּי, אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה; וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים, אֲשֶׁר בְּכָל-מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אֲוּשְׁרוּשׁ--הַקְּרוּבִים, וְהָרוּזִיקִים. ט: כא לְקִים, עָלֵיהֶם--לִהְיוֹת עֲשִׂים אֵת יוֹם אֲרַבְּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר, וְאֵת יוֹם-זִמְשָׁה עָשָׂר בּוֹ; בְּכָל-עֵצָה, וְשִׁנָּה. ט: כב כִּימִים, אֲשֶׁר-נוֹזַח בָּהֶם הַיְּהוּדִים מֵאִי־בִיָּהֶם, וְהוֹדֵשׁ אֲשֶׁר נִהַפְּךָ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמּוּזָה, וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב; לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, יְמֵי מִשְׁתֵּה וְשִׁמּוּזָה, וּבְשִׁלּוֹחַ מִנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּבִמְתָּנוֹת לְאֶבְיָנִים.

וְאֵלֶּיךָ וְיָנִיחַ לְךָ, וּמִה־בְּקִשְׁתְּךָ הַבִּירָה, הָרָגוּ הַיְּהוּדִים וַאֲבָד--וְזִמְשָׁה מֵאוֹת, {ר} אִישׁ. {ס} ט: יז וְאֵת {ר} פֶּרֶשׁ־נִדְתָּא {ס} וְאֵת {ר} דְּלִפּוֹן, {ס} וְאֵת {ר} אֶסְפֶּתָא. {ס} ט: ח וְאֵת {ר} פּוֹרְתָא {ס} וְאֵת {ר} אֶדְלִיא, {ס} וְאֵת {ר} אֶרִידְתָּא. {ס} ט: ט וְאֵת {ר} פֶּרֶמְשֶׁתָּא {ס} וְאֵת {ר} אֶרִיסִי, {ס} וְאֵת {ר} אֶרִידִי {ס} וְאֵת {ר}] וְיָנִיחַ. {ס} ט: י עֲשֶׂרֶת {ר}

בְּנֵי הַמֶּלֶךְ בֶּן-הַמִּדְתָּא, צָרַר הַיְּהוּדִים--הָרָגוּ; וּבַבֹּהֶ--לֹא שָׁלוּחַ, אֶת-יָדָם. ט: יא בַּיּוֹם הַהוּא, בָּא מִסְפֵּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה--לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. ט: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמְּלִכָּה, בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הָרָגוּ הַיְּהוּדִים וַאֲבָד וְזִמְשָׁה מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ--בְּשִׁאָר מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ, מִה עָשׂוּ; וּמִה--

מוגילת אסתר

נִפְשָׁם, וְעַל-זֶרַעַם: דְּבָרֵי הַצּוּמוֹת, וְזַעֲקָתָם. ט: לֵב וּמֵאֵמֶר
אֶסְתֵּר--קַיִם, דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה; וְנִכְתָּב, בְּסֵפֶר. {ס}

י: א וַיֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אוֹזֶשֶׁרֶע (אוֹזֶשֶׁרֶע) מִס עַל-הָאָרֶץ, וְאִי
הָיָם. י: ב וְכָל-מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ, וְגִבּוֹרָתוֹ, וּפְרָעִית גְּדֻלַּת מֶרְדֵּכִי,
אֲשֶׁר גְּדָלוֹ הַמֶּלֶךְ--הֵלֹא-הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים,
לְמַלְכִי, מִדִּי וּפָרִס. י: ג **כִּי מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי, מִשְׁנֵה
לְמֶלֶךְ אוֹזֶשֶׁרֶע, וְגִדּוֹל לַיְּהוּדִים, וְרָצוּי לְרַב
אוֹזִיו--דִּרְשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, וְדִבֵּר שָׁלוֹם לְכָל-
זֶרְעוֹ.**

ט: כג וְקָבַל, הַיְּהוּדִים, אֶת אֲשֶׁר-הוֹזִלוּ, לַעֲשׂוֹת; וְאֶת אֲשֶׁר-
כָּתַב מֶרְדֵּכִי, אֲלֵיהֶם. ט: כד כִּי הָמָן בֶּן-הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי, צָרַר
כָּל-הַיְּהוּדִים--וְזָעַב עַל-הַיְּהוּדִים, לֹא-בָדָם; וְהָפַל פּוֹר הוּא
הַגּוֹרֵל, לְהָמָם וּלְאִבָּדָם. ט: כה וּבִבְאֵה, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, אָמַר עַם-
הַסֵּפֶר, יֵשׁוּב מִן-עֲבֹתָיו הָרָעָה אֲשֶׁר-וְזָעַב עַל-הַיְּהוּדִים עַל-
רָאשׁוֹ; וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו, עַל-הָעֵץ. ט: כו עַל-כֵּן קָרָאוּ
לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים, עַל-שֵׁם הַפּוֹר--עַל-כֵּן, עַל-כָּל-דְּבָרֵי
הָאֲגֵרֶת הַזֹּאת; וּבִה-רָאוּ עַל-כִּכָּה, וּבִה הַגִּיעַ
אֲלֵיהֶם. ט: כז קִימוּ **וְקָבַל** (וְקָבְלוּ) הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-
זֶרַעַם וְעַל כָּל-הַגָּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבֹר--לְהַיּוֹת עֲשִׂים אֶת
עֲוֹנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כְּכַתְּבָם וְכֹזְמָנָם: בְּכָל-שָׁנָה,
וְשָׁנָה. ט: כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר,
מִשְׁפּוֹחַהּ וּמִשְׁפּוֹחָהּ, מִדִּינָהּ וּמִדִּינָהּ, וְעִיר וְעִיר; וַיְמִי הַפּוּרִים
הָאֵלֶּה, לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים, וְזָכָרָם, לֹא-יִסּוּף
מִזֶּרַעַם. {ס}

ט: כט **וְכָתַב אֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה בֵּת-אֲבִיוֹזִיל, וּמֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי--**
אֶת-כָּל-תִּקְוָה: לְקַיִם, אֶת אֲגֵרֶת הַפָּרִים הַזֹּאת--
הַשְּׁנִיית. ט: ל וַיִּשְׁלַח סִפְרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים, אֶל-שֹׁבְעַ
וְעֹשְׂרִים וּבִמָּה מִדִּינָה--מִלְּכוּת, אוֹזֶשֶׁרֶע: דְּבָרֵי שָׁלוֹם,
וְאַמּוּת. ט: לא לְקַיִם **אֶת-יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם, כְּאֲשֶׁר**
קַיִם עֲלֵיהֶם מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמֶּלְכָּה, וְכֹאֲשֶׁר קִימוּ עַל-